

Ο ΤΖΙΛΙ ΣΤΗΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ

Στό τέλος του περασμένου μηνός ένα πρωί οι Τριετίνοι ξύπνησαν κι ήρθαν στους τοίχους των κεντρικών δρόμων μεγάλες άφιδες με μεγάλα χρωματιστά γράμματα. Μ' αυτές ειδοποιούντο ότι ο Μπενιαμίν Τζίλι πούχε και πρό τριάντα έτών τραγουδήσει εκεί, θα τραγουδούσε τό βράδυ του Σαββάτου στό υπαίθριο θέατρο του Σάν Τζιοζότο. Την ίδια ημέρα είχε ήδη πολιορκηθή από χιλιάδες κόσμο τό θέατρο Βέρντι, όπου άρχισαν να πωλούνται τά εισιτήρια. Πέντε θυρίδες πουλούσαν συνεχώς και τό μεσημέρι της επομένης έκρέμασαν μία ταμπέλα που έγραφε: «Το Εσηνητήθησαν». Είχαν πουληθή περί τις δέκα χιλιάδες εισιτήρια καθημένων και άλλες πέντε χιλιάδες όρθιων.

Από τις έννιά τό βράδυ του Σαββάτου είχαν κλείσει οι πόρτες του Καστέλλο του Σάν Τζιοζότο. Όλη ή άστυνομική δύναμη της Τεργέστης βρισκόταν στό πόδι. "Ανθρώποι καθισμένοι, άλλοι όρθιοι κι' άλλοι κρεμασμένοι στις στέγες. Έπαιρνε μέρος ή φιλαρμονική όρχήστρα της Τεργέστης υπό την διεύθυνση του μαέστρου Κουέσττ. Η κόρη του Τζίλι, Ρίνα, και άλλοι τραγουδιστά, ως ό βαρύτερος Γκασπαρίνι και ό μπάσσοος Σιλβίο Μαγιόνικα. Η όρχήστρα έπαιξε στην άρχή άποσπάσματα από τους «Σκελικούς Έσπερινούς» του Βέρντι, μετά τραγούδησαν ό βαρύτερος και ή Ρίνα και τρίτος βγήκε ό Τζίλι. Χάλασε κυριολεκτικά ό κόσμος. Χειροκροτήματα, φωνές, άλαλαγμοί που κράτησαν περί τά δέκα λεπτά. «Βίβα Τζίλι, Βίβα ή καντόρε ντελ πόπολο».

Κατασυγκινημένος με τό κεφάλι σκυμμένο χαιρετούσε τά πλήθη. Κάποια στιγμή σάπασαν. Και τότε άρχισε αυτός. Πρώτο κομμάτι ήταν τό όνειρο από την «Μανόν» του Μασσενέ. Με τις πρώτες άκούτες τό θαυμαστό λαρόγγι που άγει αιώως ηλικίαν έζηντε έτών, είχε αλμαλωτισεί τά πλήθη με τό έξαίσιο φωνητικό όργανο που διαθέτει. Μιά βελούδινη φωνή προσομένη από την κατεργασία της πιο φίνας τέχνης, του πιο έκλεκτισμένου τραγουδιστικού γούστου. Τό πιο πολιτισμένο μελ κάντο που μπορεί να δώσει τραγουδιστής όπερας. Τραγούδησε «Βέρθερος», «Φόρτοα ντελ ντεστίνο», «Άμικο Φρίτς», «Άρλεζιάνα», «Τραβιάτα» και «Λίντα» με την κόρη του, πούχει μία κρυστάλλινη φωνή της «παλιής σχολής» όπως γράφουσε και οι κριτικοί. Τό κονσέρτο έπρόκειτο να τελειώσει με άποσπάσματα από τον «Ναμποκκο» του Βέρντι. Τότε άρχισε όλη ή κλιμακία να τραγουδά μαζί με την όρχήστρα. Τό κομμάτι αυτό μη χάριστηκε. Μά τά πλήθη και πάλι δέν έννοούσαν να διαλυθοούν. Θέλιαν τον Τζίλι. Κι' αυτός βγήκε πρόθυμα για να τους πη μερικά Ναπολιτανικά τραγούδια κι' άλλα λαϊκά με την συνοδεία πιάνου. Μάμα, Μάμασα...

Τά είπε όλα, φυσικά και τό Μάμα. Κι' όταν ή σκηνή γέμισε λουλούδια, ό Τζίλι γύρισε στό Δήμαρχο που καθόταν στην πρώτη σειρά και στά πλήθη και ει.εε:

«Τά χρήματα της άποψίνης βραδυς τά θέτω στην διάθεση του Δημάρχου σας για να βοηθήση τους πρόσφυγας και τους φτωχούς που βρίσκονται στην Τεργέστη».

ΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΜΠΑΧ

Πριν λήθουν ακόμη οι γιορτές για την διακοσαιοητρίδα της γεννήσεως του Γκαίτε, άρχισαν ήδη οι προετοιμασίες για τον έορτασμό μιας άλλης μεγάλης έπετειού: Της συμπληρώσεως 200 έτών από του θανάτου του Ιωάννου Σεβαστιανού Μπάχ. Πράγματι ό κ. Κάρλετον Σμιθ, διευθυντής της Έθνικής Πινακοθήκης της Νέας Υόρκης, έπιτρέψας κατ' αυτός από τη Λειψία, ή όποια εδρίσκεται, ως γνωστό στην σοβιετική ζώνη της Γερμανίας, έπενε ότι συνεζήτησε εκεί τά σχέδια του έορτασμού, ό όνοίος θα γίνει τό προσεχές θέρος, όπότε και συμπληρούνται 200 έτη από του θανάτου του μεγάλου συνθέτου. Έν τώ μεταξύ τό σώμα του Μπάχ, τό όποιο ήταν θαμμένο στην έκκλησία "Άγιος Ιωάννης της Λειψίας, έλήχθη από εκεί, λόγω καταστροφής του Άγιου Ιωάννου κατά τον πόλεμο, και μετεφέρθη σε μία άλλη έκκλησία της Λειψίας, τον Άγιο Θωμά, όπου ό διάσημος συνθέτης όηρξεν όργανοπαίκτης επί 27 όλόκληρα έτη, από τό 1723 έως τό 1750. Έντός του προσεχούς χειμώνας θα έναποτεθοούν όριστικώς τά όστά του Ιωάννου Σεβαστιανού Μπάχ στην κρήνη του Άγιου Θωμά.